

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

I Tanzania ...

finns både färgglada
ödlor och stora elefanter.

Genom att färdas i jeepar med
öppet tak kunde de som är
synskadade höra trampet av
djuren nära intill och känna
dofter som fördes med vinden.

Här syns Tina Hanson något
skymd, Johan Sundholm och
Elin Hörnblad med ledsagarna
Daniel Strömberg och
Vanessa Hörnblad.

Läs mer!

Innehåll

Bilder sidan 1 av Enar Olsson	1
Innehåll	2
Från t f verksamhetsledaren	2
Syskonbandet gör skillnad	2
Klipp ur resenärernas dagbok	4
Medlemsnytt	5
Insamling till missionen	5
Presentation av ny medlem	5
Tack för uppvaktningen	7
Rädda vårt center	7
Ett sorgligt återseende	8
Fakta	9
Eva Fridh 30 år	9
Anställda förebedjare	9
Stockholmsgruppens träffar	9
Mitt liv vore fattigt utan punktskriften	10
Radio refugen i ny skepnad!	11
Bönebrevet	11
Tidningen på pdf och rtf	11
Syskon emellan	12
Redaktionsruta	12

Från t f verksamhetsledaren

Mail från kända,
mail från okända.
Post till kansliet,
post till kassören,
post till grannen.
Telefonen ringer,
jag ringer ...

och det pratas norrländska, skånska, stockholmska, danska. Kvitton, kassa, pengar, attestering, arkivering. Skriva rapport, uppdatera register och nya medlemmar. Boka gäster, boka resor, boka konferensgårdar. Datastrul, skicka tidningen och diskmedlet är slut!

Att det är alla möjliga sysslor av små och stora slag att hålla i huvudet eller

på papper som Kerstins tjänst inkluderat har jag allt mer fullt fått vetskap om under de senaste veckorna då jag introducerats i tjänsten som tillförordnad verksamhetsledare. Jag lär mig massor, vilket är intressant och spännande! Den stora variationen i arbetet är roligt och gör att dagarna går snabbt här på kansliet trots att jag till största del somliga veckor sitter här själv.

Många av er har hört av er på telefon, mail eller i brev med små uppmuntande hälsningar och det uppskattar jag, så tack för det! Närmast i arrangemang ligger den Nordiska konferensen i Danmark så detta har legat som en av högprioriteterna nu under augusti och september. Nu är deltagarlistan skickad och vi ser ut att bli 18 svenskar som möter norskar, danskar och finnar på Fuglesangcentret de första dagarna av oktober! Be gärna att vi får fina dagar där tillsammans!

Med förhoppning om att få höras med många av er, att ni ringer och mailar så inkorgen blir full, i alla möjliga ärenden!

Tina Hanson

Syskonbandet gör skillnad

I norra Tanzania vid foten av den mäktiga vulkanen Mount Meru, 4 556 m ö h, ligger staden Arusha som har närmare 350 000 invånare. På vulkanens västra sluttning ligger Habari Maalum med ett omfattande mediearbete; radio, tryckeri, tv-produktion och ett nytt universitet som håller på att byggas. Här finns också Injili kwa kibireli (Evangelium på punktskrift) som är den "synskademi" som Syskonbandet har stött under många år.

Efter en lång resa på 18 timmar installerar vi oss på Habari Maalums gästhus. Här kommer vi att stanna i fem dygn med massor av programpunkter inplanerade; safari för att se de vilda djuren, besök i en massajby, besök på ögonavdelningen på KCMC-sjukhuset i Moshi osv. Men det viktigaste är att vi får tid att träffa dem som arbetar med litteraturmissionen för att bättre lära känna deras arbete, dela erfarenheter och kanske det mest betydelsefulla, att bygga relationer.

Paulo från blindmissionen i Tanzania visar Erik Bondesson en punkttext på Swahili.

Margret, Chenge och Paulo arbetar på blindmissionen. Paulo berättar att de har över 1000 elever som deltar i deras brevkurser. De ger också ut en tidning och ett nyhetsbrev på punkt, som skickas ut till många synskadade som talar swahili. Det återstår nu bara några böcker i GT tills hela Bibeln finns i punkt på swahili. Att ordna seminarier för synskadade är en annan viktig uppgift.

Vi är alla imponerade över det arbete som våra vänner utför och vi upplever

det som en förmån att Syskonbandet får vara med. De tar med stor glädje och tacksamhet emot det årliga bidraget som vi har med oss. De hälsar också så varmt till alla medlemmar i Syskonbandet, som fast ni bor så långt borta, bryr er om de synskadade i Tanzania. Ni är med och gör livet ljusare, säger de. Ta emot den hälsningen!

För mig personligen var det fantastiskt roligt att få komma tillbaka till Tanzania där vår familj bodde under tre år mellan 1993 och 1996. Att möta alla gamla, goda vänner var en stor glädje. En av dem, Charles Ngowi, hade tagit ledigt från jobbet för att kunna vara med oss och hjälpa oss under vistelsen i Arusha.

Vi fick också möjlighet att besöka litteraturcentrat i Arusha. Det har ett fantastiskt läge mitt inne i stan och jag kan inte låta bli att tänka tillbaka på allt arbete som vi la ner för att alla tillstånd skulle bli klara. Då vi åkte hem 1996 kunde vi inviga grundplattan. Nu finns centret där med en bokhandel, ett café, kontor och en gudstjänstlokal uppe på taket där över 400 personer brukar samlas till gudstjänster. Det känns roligt att ha fått vara med på ett hörn för att förverkliga detta.

Då vi på torsdagen lämnar Arusha flygplats är vi alla överens om att vi har fått uppleva några helt fantastiska dagar och nu har vi liksom hunnit "landa" i Afrika. Sverige känns redan långt borta och vi ser med spänning fram emot Zanzibar, som kommer att bli en helt annorlunda upplevelse i detta land som har så många olika ansikten och miljöer.

Text och foto Enar Olsson

Klipp ur resenärernas dagbok - Arusha

Tina Hanson skriver om de första intrycken efter att ha landat på Kili-manjaro flygplats och då de kommit till Ngaramtoni, där gruppen bor:

”Bagaget binds fast på taket till den lilla bussen som vi under de följande dagarna kommer att färdas i. Skramlandes far vi fram på den steniga och håliga vägen, som är den stora som leder till Nairobi, genom den afrikanska bygden med torra slättmarker, berg, plåtskjul till småbutiker och kvinnor som går längs vägkanten balanserade stora säckar eller dylikt på huvudet.”

”Det är vinterperiod här och det sägs att det också är ovanligt kallt detta år, det känns precis som en ganska fin sommardag i Sverige. Vi befinner oss på 1800 meters höjd över havet, det är torrt men för oss mycket intressant växtlighet. På vår tomt finns stort kakusträd, ett annat lövtomt träd men fyllt med stora orangea blommor, bananträd och stort avokadoträd, tyvärr nu slut på mogna avokador.”

Tina fortsätter att beskriva utfärden till Tarangire nationalpark:

”Vi for ut på den vilda savannen, området som för övrigt är 7000 kvadratkilometer stort, och det dröjde inte länge förrän vi såg impalaantilop, gnu och bökande släktingar till ”Pumba” – dvs. vårtsvin. Strax såg vi också ståtliga giraffer, liten unge och många i flock. Zebror gick titt som tätt vid vägkanten och passerade över vägen framför oss. En jätteelefant kom strövande och fler sågs till, hela familjer och vid ett tillfälle en flock i rad på 15-20 stycken som hängde vid flodkanten. Det var mycket häftigt!”

”De som inte kunde se någonting upplevde ändå mycket av safarituren genom allas beskrivningar av vad de såg, känslan av vinden då de stod upp med huvudet under det upplyfta jeeptaket, skumpandet över de näst intill obefintliga vägarna och genom att höra djurens trampande nära intill oss.”

Erik Bondesson skriver:

”Vi hälsade på hos Margaret Luvanga, tidigare gift med Yusufu, som Daisy

Efter söndagens gudstjänst samlades de tolv syskonbandarna tillsammans med kören utanför kyrkan i Ngaramtoni.

Foto Charles Ngowi

Grönqvist skrivit bok om. Det var trevligt att besöka hennes hem och träffa hennes familj, däribland de två små barnbarnen.”

”Vädret var varmt så jag gick och köpte mig en vattenflaska och några vykort när jag ändå var i farten. Det var mycket folk ute, men ännu livligare blev det på den tanzanianska marknaden (sokon). Därifrån gick vi ut ganska snabbt efter att ha införskaffat lite frukt och rostade jordnötter. Prutande och trängsel får man vara beredd på vid marknaderna här.” ”Svenska, engelska och swahili blandades med kyckling, köttgryta, ris och potatis.”

*Tina Hanson
Erik Bondesson*

*I nästa nummer får vi följa
resenärerna till Zanzibar!*

Medlemsnytt

Nya synskadade medlemmar

Berit Johansson, Göteborg
Frida Palm, Halmstad
Olow Rodler, Alfta
Ingemar Johansson, Mullsjö

Nya stödjande medlemmar

Anna-Kerstin Håkansson, Lund
Britt Håkans, Göteborg
Ingemari Lyreskog, Gävle

Välkomna!

Styrelsen

Insamling till missionen

Juni-juli insamlingen till tanzania-resan gav 13 750 kr för vilket vi tackar så varmt!

Styrelsen

Presentation av ny medlem

Berit
Johansson
65 år
Göteborg

Under Frälsningsarméns semestervecka på Smålandsgården i juli-augusti träffar jag ”Berit von Johansson från Göteborg” som hon säger. Det visar sig att Berit har nära till skämt och skratt. Dessutom har hon länge tänkt att hon skulle bli medlem i Syskonbandet. När ingen svarade på kansliet lämnade hon inte meddelande utan tänkte ringa igen och sen blev det inte av. Nu tog hon chansen.

- Jag hade hört talas om Syskonbandet. Alf Håkans pratade litet om det och jag frågade Eva Fridh. Hon skrev telefonnumret till Syskonbandet på ”stora lappen” men när jag ringde svarade ingen. Jag tänkte att jag får ringa en annan dag men dagar och veckor gick. Så nu när Margareta Lindblom talade sig varm om Syskonbandet så passade jag på...

Kommer du från ett kristet hem?

- Mamma försvarade vår Herre på sina arbetsplatser och pappa gick till kyrkan på julotta och advent. Vi hörde på högmässan på radion så de var inte emot, men vi gick inte till kyrkan så ofta. Jag växte upp med tre syskon i Göteborg där jag också är född. I 20-årsåldern åkte jag till Värnamo

för att studera två år på folkhögskola och mammas "bekantskaper" varnade och sa att: "hon ringer hem snart och säger att hon är frälst för det är så mycket kyrkor i Småland..." Och visst, kompisarna på skolan var kristna en del av dem.

- Jag gick med till Svenska kyrkan och i "Pingst" fastnade jag nästan, men vår Herre ville väl något annat... En annan kamrat sa att hon var från Frälsningsarmén och jag tänkte "ska jag gå med en sån där konstig hatt"! Men de hade bett i kåren och hon fick med mig till sist. På den tiden gick man ner i lokalen i mötet och "fiskade". Det betydde att man frågade om någon ville bli frälst. När man kom till mig tänkte jag att jag klarar mig ändå...

- En del trodde nog att jag var frälst för jag hade varit i missionskyrkan med mina kusiner så jag visste hur man gjorde. När den förste som frågat gick, kom en annan tant fram och frågade och då gick jag fram för förbön. Jag blev frälst. Det var på 60-talet.

- Jag är vuxendöpt i Allianskyrkan i Värnamo. Dop förekommer inte i armén, men jag "fick det till mig" och kom inte ifrån det. Men mamma sa, "ska du döpa dig, du är ju döpt..." Så blev det i alla fall.

- När jag kom tillbaka till Göteborg gick jag runt i olika kårer och kände mig för tills jag hamnade på en av dem och blev kvar i många år. Nu är jag aktiv i 1:a kåren i Haga.

Vad har det betytt för dig att du blev frälst?

- Jag kände att jag fick en mening, jag var litet rastlös av mig. Innan folk-

högskolan hade jag hört talas om "cirkuskampanjen" som Frälsningsarmén hade i många år och dit gick jag ibland, men det blev inget då.

Vad har du arbetat med?

- Jag blev barnskötare och arbetade på frälsningsarméns barnhem i ett antal år och var i sociala institutionen i 6 år. Sen var jag på barnhemmet i Göteborg igen. Det blev senare daghem och fritidshem inom Frälsningsarmén. Där var jag tills jag inte kunde vara längre för jag fick ryggproblem. Nu är jag pensionär sen några månader.

När blev du synskadad?

- 2003. Jag såg inte längre om någon vinkade åt mig på långt håll och trodde att det var grå starr, men det var hål på gula fläcken. Jag tog det bara lugnt, men till slut gick jag till en alternativmedicinögonläkare som började prata om blåbär och andra vitaminer.

- 2006 vaknade jag av att jag hade mycket ont i vänster öga. Till slut gick jag till min läkare som sa att "det var bra att du kom, det gjorde du rätt i". Hon som satt i receptionen körde mig till Mölndals sjukhus och där fick jag en "mini-utskällning" att jag inte kommit tidigare. Efter många undersökningar och många veckor, en inflammation som gjorde ont och en näthinneavlossning har jag opererat ögat fyra gånger sedan 2006. Nu har jag varit på återbesök ett antal gånger. Jag behöver inte gå på Liseberg längre för att se ljus som rör sig, utan jag kan bara titta rakt ut på lamporna...

Har du något favoritbibelställe?

I 2 Korintierbrevet 3:17 där det står: Där Herrens Ande är, där är frihet...

Och hur gick det med Frälsningsarméns hatt?

- Jodå, den har jag haft i många år, men inte nu längre. Tiderna förändras.

Text och foto Kerstin Olsson

Tack för uppvaktningen

Rut Ekström fyllde 80 år i augusti. Hon har under många år varit mycket aktiv i Syskonbandet och även ledamot i styrelsen. Syskonbandet ville hylla så varmt! Föreningen har även fått en gratulationsgåva till Ruts födelsedag för vilken vi tackar så mycket!

Så här skriver Rut:

- Ett hjärtevarmt tack till Syskonbandet som kom ihåg mig på min födelsedag. Det blev telefonhälsningar, gåvor och blommor. Ryktet om att jag älskar krukväxter har tydligen gått ut med rasande fart, för nu blommar det i alla mina fönster. Vet knappt var jag skall placera alla krukor.

- Ja, det blev en underbar dag. Det fina vädret bidrog naturligtvis också. Tänk att ha fått leva ett så rikt liv. Tyvärr var inte Hugo med i firandet, men en dag skall randas när vi alla möts för att aldrig mer skiljas åt.

Tack än en gång!

*Hälsningar från
Rut Ekström i Haverdal*

Rädda vårt center ...

Våra vänner i Etiopien kunde för ett 10-tal år sedan glädja sig över att kunna öppna ett nytt center där de synskadade kunde träffas och där man även kunde erbjuda undervisning i att knyta mattor och på så sätt kunna försörja sig själva och inte behöva tigga. Tyvärr visade det sig ganska snart att den byggmästare, som man anlitat hade gjort ett fuskjobb. Grunden var dålig och stora sprickor uppstod. Under regntiden vidgades sprickorna och nu är risken stor att hela huset kommer att rasa ihop. På grund av rasrisken har man nu tvingats utrymma huset. I den här tidningen kan du själv läsa om hur Eva Fridh upplevde situationen vid ett besök i juli i år.

Flera experter har anlitats för att titta på om det går att rädda huset och de har kommit med sina kostnadsförslag som hamnar runt ca 100 000 kr.

En vädjan om hjälp har skickats till Syskonbandet och styrelsen har beslutat att anslå 20 000 kr ur fonden för yttre mission för att rädda centret för de blinda i Etiopien men för att detta ska gå i lås behövs det ytterligare 80 000 kr.

Under årets regntid har situationen förvärrats och situationen är nu akut och arbetena skulle behöva starta omgående. Vi vädjar därför till er om en snabb insats för att vi ska kunna hjälpa.

Gåvor kan sättas in på Syskonbandets plusgiro 36 449-7. Ange att det gäller "Rädda centret i Etiopien"

Text och foto Enar Olsson

Ett sorgligt återseende

fredag den 17 juli 2009

Addis Abeba Etiopien

Dagsljuset lyser igenom sprickan i den tjocka stenväggen. De finns i samtliga väggar; löper från golv till tak och längs golvet i korridorerna.

Alex och Mendahun visar på en spricka i centret.

Företrädarna för den etiopiska synskadeorganisationen B.C.A. överdrev inte när de skrev att deras center håller på att falla i bitar. Inne i vävsalen har delar av innertaket rasat in. Plåttaket är inte tätt; det har bildats en stor pöl med regnvatten i ena hörnet. Vävstolarna står övergivna. De tio blinda eleverna har inte tillverkat någ-

ra dörmattor den senaste månaden. Likt spöken vandrar vi från rum till rum. Våra steg ekar i tystnaden. Jag är nära att börja gråta när jag får klart för mig hur illa ställt det är. Den stora, gula byggnaden är tyst utan dunket från vävstolarna och knattret från ordföranden Mendahun Asfaws dator.

När jag och min ledsagare Narola Olsson arbetade som volontärer på Nehemia rehabilitation and production centre för två år sedan såg vi inte några sprickor och ingen sade något om att det var problem med byggnaden. Då dunkade vävstolarna från morgon till kväll och eleverna skrattade och sjöng medan de vävde ullmattor med krusidullmönster. Nu riskerar de att behöva tigga för att få mat för dagen. B.C.A. vill inte sälja vävstolarna. Enligt ordföranden skulle en sådan handling krossa elevernas hjärtan då de förlorar sitt sista hopp om försörjning.

Sedan gårdagens skyfall har en ny spricka bildats i väggen mellan Mendahun's kontor och korridoren. När jag följer den med fingrarna lossnar stora flagor av puts och faller till golvet med en dov duns. Förskräckt tar jag ett steg tillbaka. Vi samlas inne på kontoret och diskuterar läget. Att reparera huset skulle kosta cirka 140 000 kronor; pengar som B.C.A. inte har. De skall sälja en ko för att få pengar att ge eleverna så att de inte behöver tigga kommande månad. Vi tömmer diskret våra plånböcker och överlämnar innehållet i dem, cirka 700 kronor, till Mendahun Asfaw. Vi ber honom att köpa mat till eleverna.

*Text Eva Fridh
Foto Narola Olsson*

Fakta:

Bartimaeus Christian Association BCA grundades 1994. De 700 medlemmarna kommer från hela Etiopien. Organisationens huvudkontor ligger i Addis Abeba. BCA driver Nehemia rehabilitation and production centre i Sebeta där det är tänkt att tio synskadade skall väva dörmattor. I närheten finns en ladugård med tre mjölkkor och två kalvar. BCA säljer mjölken på den lokala marknaden. Organisationen evangeliserar bland synskadade och distribuerar punktskriftsbiblar.

Källa: Mendahun Asfaw ordförande i Bartimaeus Christian Association

Synskadade i Etiopien

Det finns ungefär 1,8 miljoner synskadade i Etiopien. Vanliga orsaker till kraftig synnedläggelse eller blindhet är sjukdomar som mässlingen, vattkoppor och röda hund. Även bländningsskador samt angrepp från bakterien trakom är vanligt.

Källa: Elias Fekady, ordförande i etiopiska blindorganisationen, Ethiopian National Association of the Blind.

Eva Fridh 30 år

Gratulationsinsättningen med anledning av Evas födelsedag blev 8 400 kr till renovering av centret i Etiopien.

Syskonbandet stöder BCA och insamling till reparation av centret pågår.

Styrelsen

Anställda förebedjare

Tidigare i år hade Syskonbandets Stockholmsgrupp ännu ett intressant besök. Det var Jan Lund från Prisma teknik som tillverkar signalerna som finns vid övergångsställen, dem som vi trycker på när vi vill gå över gatan. Ni som ser vet, att tryckknappen har en hand som pekar uppåt, något som inte är en slump! Företaget exporterar till många länder i världen, men det mest intressanta är att man har anställda förebedjare. Man litar helt på Jesus. Jan Lund berättade också att man stöder en hjälpverksamhet i Sydamerika, där fångar blir frälsta.

Jan Lund var också en duktig musiker. Vi sjöng till hans härliga pianospel bl Psalm 40 där slutraderna är: "Undrens tid är ej förbi". Tillsammans fick vi en toppen eftermiddag som vi aldrig glömmar. Vi välsignar Prisma Teknik och deras anställda.

Maud Lindberg och Olle Andersson

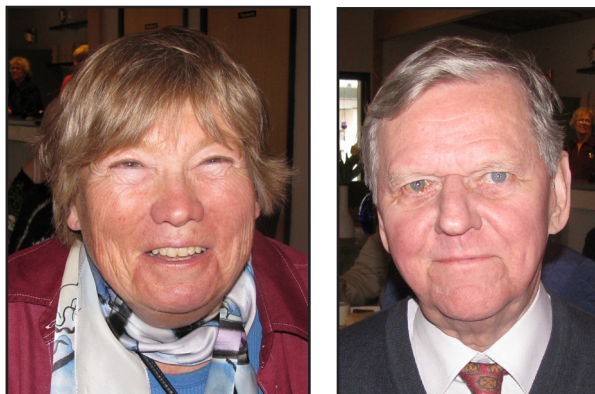

Foto Kerstin Olsson

Stockholmsgruppens

träffar ... startar inom kort. Datum för kommande samlingar är tisdag 6 oktober, 20 oktober och 3 november. Vill du veta mer kontakta Maud på tfn 08-647 40 57

Kansliet

Mitt liv vore fattigt utan punktskriften

Detta år har Syskonbandet uppmärksammat punktläsningen i varje tidning för att det är tvåhundra år sedan punktskriftens "uppfinnare" Louis Braille föddes, men även för att vår medlemstidning på punkt firar 100-årsjubiléum. Denna text är ett bidrag till en internationell tävling om vad punktskriften betyder. Fem bidrag valdes ut i Sverige för att gå vidare till den internationella juryn som hade 54 bidrag från 16 länder att läsa. En spanjor vann slutligen tävlingen. Texten är delvis tidigare publicerad i SRF Perspektiv.

Mitt namn är Kerstin Strindberg. Jag är född 1933 och bor i Sverige. När jag var sju år, förlorade jag synen genom sjukdom och fick därför börja internatskola för blinda barn i Stockholm, där jag lärde mig läsa och skriva punktskrift. Då jag även fick undervisning i pianospelning, lärde jag mig också musiknoter. Sedan studerade jag vid läroverket i min hemstad. Vid den tiden fanns inga talböcker och mycket få böcker på punktskrift för högre studier. Min mor läste därför högt för mig och språkböckerna i engelska, tyska, franska och latin överförde jag själv till punktskrift på min punktskriftsmaskin. Utan kunskaper i punktskrift hade jag inte kunnat klara dessa studier.

Vid en kontorskurs lärde jag mig senare punktskriftsstenografi, som jag vid sidan av diktafonskrivning hade nytta av i arbetet på en bank.

Under åren 1962-1976 arbetade jag i Tanzania, där jag fick vara med om

att starta en skola för blinda barn. Där undervisade jag barnen bl.a. i punktskrift. Eftersom det då inte fanns några böcker på punktskrift på swahili, kopierade jag sådana av olika slag efter diktamen. Där i Afrika fick jag alltså även stor nytta av mina kunskaper i läsning och skrivning av punktskrift och kunde också lära ut det till andra, såväl till synskadade elever som till seende lärare vid skolan.

Kerstin Strindberg vid Syskonbandets besök i Tabora, där hon startade upp blindskolan på 1960-talet. Här kramas Kerstin om av sin vän Monica Msengi.

I mitt senare arbete i Sverige använde jag så gott som dagligen punktskrift. Även i föreningslivet har jag haft nytta därav som sekreterare. Jag har också varit ledare i studiecirklar, där jag undervisat vuxna nysynskadade i punktskrift.

Jag har alltid min punktmaskin bredvid min telefon för att kunna göra anteckningar. När jag går till affären för att handla mat, skriver jag i förväg min inköpslista på punkt osv. I mitt hushåll märker jag ofta upp burkar och paket, likaså kuvert med viktiga handlingar

m.m. Även om jag ibland läser talböcker, så tycker jag ändå bäst om punktskrift, särskilt om jag skall lära mig innehållet. Jag läser förstås också en del tidningar på detta sätt.

Fastän jag nu är pensionerad från mitt arbete sedan några år tillbaka, fick jag för två år sedan möjlighet att lära mig använda dator med punktdisplay och brukar denna så gott som dagligen. Den är ett fantastiskt hjälpmedel både till nytta och till glädje. Jag har mail-kontakter både i Sverige och med vänner i andra länder, får information via internet och kan scanna in vanlig text, som jag sedan kan läsa på punktdisplayen, fantastiskt! Också denna uppsats skriver jag på min dator.

Tänk, om Louis Braille för två hundra år sedan skulle ha kunnat förutse, hur hans uppfinning skulle komma att användas på olika sätt över hela vår värld. Om han hade levt nu, skulle han ha varit värd att få Nobelpriset!

*Text Kerstin Strindberg
Foto Enar Olsson*

Radio refugen i ny skepnad!

I våras var det premiär för Kyrkans Tidnings satsning på musik och tal på webben, Kyrkans Tidning Refugen. Det är en efterföljare till webbradiokanalen refugen, nu med klickbara program på hemsidan så du kan lyssna när det passar dig. Sammanlagt blir det sex timmars musik som ligger ute samtidigt, förutom talprogram.

Varje vardag läggs en halvtimme av

vardera Andliga Sånger och Andante ut producerade av Claes Hollander. Programmen ligger kvar i en vecka. Dessutom blir det ett Helgsmål inför varje helg som anknyter till söndagens tema och texter, introduktionerna hålls av ärkebiskop Anders Wejryd. Därutöver kommer det att finnas talprogram, inspelade seminarier och intervjuer.

Kyrkans Tidning Refugen nås via www.kyrkanstidning.se

Redaktionen

Bönebrevet

Jan Renström, Uppsala, har mist sin syster och önskar hjälp i förbön.

Marianne Johansson, Stockholm behöver hjälp i bön för flera saker som känns svåra.

Herren vet och känner oss var och en. Låt oss komma ihåg detta i våra förböner!

Vi fortsätter också att be för Syskonbandets framtid och rekrytering av personal till vårterminen, då Kerstin är fortsatt tjänstledig. Be också för Tina, som nu axlar ett stort ansvar.

Kansliet

Tidningen på pdf och rtf

Varje månad skickas medlemstidningen även ut på pdf eller rtf till en del läsare. Den finns också att läsa på hemsidan.

Önskar du få tidningen på pdf eller rtf via din mailadress, meddela kansliet@syskonbandet.org

Redaktionen

Syskon emellan

Erik Bondesson skickar här en hälsning och ett tips på ett par goda kakor som han gärna bjuder på. Men visst kan det ske missöden ibland... som när Erik skulle baka drömmar för en tid sedan.

Erik skriver att: "de blev mer som lite brända drömflarn, men ganska goda ändå. Sedan råkade det visst vara en liten lökbit kvar i bunken när jag gjorde gaffelkakor, så tyvärr smakade några kakor lite lök. Men, man lär sig på sina misstag. Lycka till med baket!" hälsar Erik.

Världens bästa drömmar

Ugnstemperatur 175 grader

200 g smör
1 1/2 dl socker
2 msk vaniljsocker
1/2 tsk hjorthornssalt
5 dl vetemjöl

Bryn smöret lätt och låt det svalna i en bunke. Tillsätt de övriga ingredienserna, hjorthornssaltet väl blandat med mjölet.

Arbeta samman till en deg. Låt degen vila i kylen en stund. Forma degen till längder, dela dem i bitar och rulla bitarna till bollar.

Lägg dem på smord plåt och grädda ca 15 minuter. Kakorna är mycket möra.

Ur Lätt och läckert

Lätt chokladkladd kaka

Ugnstemperatur 150 grader

Det här är en kaka som Erik Bondesson gärna bakar och bjuder på. Styrelsen kan intyga att den är mycket god!

2 ägg
3 dl socker
1 1/2 dl vetemjöl
4 msk kakao
ca 1 msk vaniljsocker
1 1/4 dl smält smör

Äggen och sockret vispas till skum. Blanda i vetemjöl, kakao och vaniljsocker. Tillsätt smält smör. Grädda kakan i max 35 minuter, gärna bara 20 minuter om man vill ha den riktigt kladdig. Prova själv med en sticka! Den är mycket snabb och lätt att göra. Kakan serveras lagom kladdig med löst vispad grädde till.

Ur Årets högtider och festdagar

Ps.

De kakor som Erik delade med sig av vid det senaste styrelsemötet hade han dock lyckats mycket väl med. Jag kan intyga att de uppskattades!

Kerstin Olsson

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Utkommer i punkt, svart tryck och på daisy. September 2009.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr. 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Lars-Ove Arnesson, ordförande

Redaktör: Kerstin Olsson Form Svart tryck: Gun Eriksson

Telefon 08-641 30 45 E-post: kansliet@syskonbandet.org

Hemsida: www.syskonbandet.org Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552